

DA

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 07.01.2000
KOM(1999)747 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET**

Regionale fiskerimøder : status over første fase (1998/1999) og fremtidsudsigterne

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

Regionale fiskerimøder : status over første fase (1998/1999) og fremtidsudsigterne

Indledning

I overensstemmelse med konklusionerne i meddelelsen om anvendelse af de nye instrumenter under den fælles fiskeripolitik¹ afholdt Kommissionen i 1997 en række regionale møder, hvor man drøftede spørgsmålet om forbedring af mulighederne for særlige fiskerier i begrænsede havområder². På møderne har der fundet udvekslinger af synspunkter sted mellem repræsentanter for de direkte implicerede aktører inden for forskellige fiskerier: fiskerierhvervet, videnskabsfolk, Kommissionens tjenestegrene og nationale myndigheder. Kommissionen har gjort status over denne første række møder i form af en meddelelse³.

Efter offentliggørelsen af denne meddelelse anmodede Rådet Kommissionen om at gå videre med afholdelsen af sådanne møder, udvide dem geografisk og derefter gøre status på ny. Dette sker i første del af nærværende meddelelse.

I anden del angives det, hvorledes man bedst kan videreføre dette forsøg under udnyttelse af de muligheder, som reformen af Den Rådgivende Komité for Fiskeri har givet, og der forelægges en tidsplan over to ny rækker af møder for perioden 2000/2001.

Det er værd at bemærke, at der sideløbende med afholdelsen af disse møder har været andre udvekslinger af synspunkter mellem aktørerne i den fælles fiskeripolitik afholdt enten af Kommissionen eller i andet regi. Udviklingen af sådanne udvekslinger af synspunkter vidner om, at der er et stort behov for dialog inden for sektoren. I konklusionen, der udgør trejde del af meddelelsen, siger Kommissionen, at den agter at arbejde videre med alle initiativer, der kan være med til at tilfredsstille dette ønske om dialog.

1. Første del : Status over anden række regionale møder om fiskeri

1-1. Gentagelse af første møderække

Som lovet er der afholdt et nyt møde for hver af de fiskerier, der blev dækket af første møderække.

A. Møde om fiskeriet i Østersøen (26.-27. august 1998)

Mødet gik sig først og fremmest ud på at drøfte forvaltningen af torskeressourcerne på længere sigt, men man drøftede også silde- og brislingefiskeriet i sammenhæng med

---

¹ KOM19(93)664 endelig udg.

² Selve ordet "regional" har givet anledning til forvirring. Nogle bruger det om administrative områder, dvs. inddelinger af medlemsstaternes landterritorium. I udtrykket "regionale møder" bruges det derimod om de havområder, der fremkommer ved en opdeling af have og oceaner med henblik på forvaltning af fiskeressourcer: f.eks. Nordsøen, Østersøen eller Middelhavet.

³ KOM(1998)145 endelig udg.

den såkaldte "Østersø 21"-dagsorden⁴. Drøftelsen foregik på grundlag af et arbejdsdokument udarbejdet af GD for fiskeri, der beskriver konsekvenserne af forskellige strategier. Det blev en meget positiv drøftelse, der gav mulighed for at forberede mødet i Den Internationale Østersø-Fiskerikommission i september 1998 og at bane vej for, at man i 1999 kunne vedtage en strategi på mellemlang og lang sigt i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet.

På mødet blev der også gjort status over kontrolarbejdet i Østersøen, og det blev påvist, at den største hindring for integration af de økonomiske bestemmelser var mangelen på relevante oplysninger.

B. Møde om fiskeri efter fladfisk i Nordsøen (28.-29. april 1998)

Debatten mellem videnskabsmænd og ikke-videnskabsmænd, der igen drejede sig om bestandene af rødspætter og tunge, fokuserede på de såkaldte "beskyttelseszoner for rødspætte", på de videnskabelige begrundelser herfor og sådanne områders virkning ifølge de afvigende prognoser, forskerne har opstillet. Flere deltagere satte spørgsmålstejn ved, om de geografiske grænser, der for øjeblikket anvendes i forvaltningen af de forskellige kvoter, er biologisk velbegrundede.

Inddragelsen af økonomiske betragtninger gav mulighed for at undersøge eventuelle kompromisser mellem kort- og langsigtede løsninger set i forhold til hensynet til beskæftigelsen og virksomhedernes rentabilitet. Man drøftede, om foranstaltningerne vedrørende henholdsvis tunge og rødspætte var indbyrdes forenelige. I den forbindelse uddybedes spørgsmålet om genudsætning, navnlig muligheden for at reducere visse former for genudsætning ved at lukke bestemte zoner eller ved at fremme udveksling af kvoter mellem medlemsstaterne indbyrdes eller endelig ved i højere grad at udnytte fleksibiliteten mellem forskellige fangstår. Analysen af mulighederne for flerårige strategier koncentreredes om at fastsætte dødeligheden for hvert enkelt referencefiskeri og om at få det bedste ud af god rekruttering. Endelig understregede man betydningen af kombineret forvaltning af fangster og fiskeriindsats.

C. Møde om små pelagiske arter i region II (2.-3. september 1998)

Under mødet gennemgik man en række pelagiske ressourcer, navnlig bestandene af sild, makrel og hestemakrel i region II. Man drøftede i detaljer virkningen af nødplanen for sild i Nordsøen, behovet for at forlænge nødplanen og i forbindelse hermed spørgsmålet om gennemførelse af en strategi baseret på forsigtighed. På grundlag af simulationer analyseredes specielt konsekvenserne af forskellige forvaltningsstrategier, der fokuserer på at stabilisere henholdsvis de årlige TAC, udnyttelsesgraderne eller biomassen. Omfanget af kontrollen af fiskeriindsatsen blev analyseret specielt for så vidt angår fiskeri efter små pelagiske arter. Kontroldebatten fokuserede endelig på problemet med falske angivelser af fangsters oprindelse, navnlig set i sammenhæng med den fremtidige satellitovervågning og forbindelserne med tredjelande.

---

⁴ Landene omkring Østersøen har vedtaget en strategi med henblik på effektiv opfølgning af Rio-erklæringen fra 1992, i forbindelse med Agenda 21. Initiativet dækker langt mere end blot forvaltning af fiskeriet, idet der bl.a. også er en vigtig miljø-dimension. Fiskeri-dimensionen forvaltes af Den Internationale Østersø-Fiskerikommission, der således sikrer forbindelsen til den fælles fiskeripolitik.

D. Møde om demersalt fiskeri⁵ i Det Keltiske Hav (3.-4. marts 1999)

Debatten mellem videnskabsmænd og erhvervsdrivende var koncentreret om kulmule, torsk og havtaske. Situationen med hensyn til bestanden af kulmule blev af alle deltagere, men især de erhvervsdrivende, opfattet som meget alvorlig. Man drøftede især virkningen af fiskeri efter ungfisk, navnlig i Biscayabugten. Der vil herom blive afholdt et nyt møde med fiskerne, der skal give mulighed for en bedre kortlægning af situationen og de forskellige løsningsmuligheder.

Det viste sig vanskeligt også at komme ind på de økonomiske aspekter, da der ikke var nogen fiskerikyndig økonom til stede. Dog viste en udveksling af synspunkter om prisudviklingen, at det er vigtigt at råde over oplysninger om størrelserne og - for havtaskers vedkommende - over tal for de enkelte arter. Det blev understreget, at der til visse medlemsstater indføres store mængder, men at der ikke foreligger brugbare tal vedrørende disse varestrømme.

Af debatten om kontrolforanstaltninger fremgik det, at deltagerne erkendte, at der var gjort fremskridt på dette område, men samtidig blev der udtrykt bekymring over, at de fremskridt, der var gjort i Det Keltiske Hav, kunne blive ødelagt af, at dårlig praksis blev videreført i andre områder (f.eks. i Biscayabugten). De erhvervsdrivende anmodede på det kraftigste om, at kontroltjenesterne så vidt muligt undgår unødige forstyrrelse af fiskeriet. Det blev også bemærket, at kontrolpraksis varierer meget fra medlemsstat til medlemsstat.

Debatten om fiskeri efter flere arter viste, at problemerne er langt mere komplekse end forudset, navnlig i Østersøen og Nordsøen og inden for det pelagiske fiskeri⁶. Løsningsmulighederne varierer meget fra situation til situation.

I modsætning til, hvad der har været tilfældet under andre sådanne møder, gav drøftelsen af flerårige strategier ikke de store resultater. Emnet er nyt for dette område, og spørgsmålet om fiskeri efter flere arter kan komplicere det yderligere.

E. Møder om tropisk tunfisk (3. juli 1998)

På det første møde afholdt i 1997 analyserede man de generelle problemer. På mødet i 1998 koncentrerede man sig om etableringen af et beskyttet fiskeriområde i Guinea-bugten, der skal begrænse fangsten af ungfisk⁷. Samtlige mødedeltagere vurderede resultaterne som positive, selv om der var meningsforskelle med hensyn til områdets geografiske udstrækning. Hovedproblemet er, at foranstaltningen ikke gælder for

---

⁵ Otte medlemsstater fisker i denne region. Repræsentanter for alle disse medlemsstater blev indbudt. Kun én medlemsstat, for hvilken Det Keltiske Hav i øvrigt ikke har den store betydning, var ikke repræsenteret.

⁶ Drøftelserne blev dog koncentreret om de problemer, der var udpeget som de vigtigste:
- bifangster af fisk i forbindelse med fiskeri efter jomfruhummer, bifangst af havtaske i forbindelse med fiskeri efter glashvarre
- konsekvenserne af, at kvoterne for visse arter (f.eks. tunge) er opbrugt, minikvoter for visse arter.
Hvad angår det første punkt forventes der forbedringer, dels som følge af anvendelsen fra begyndelsen af 2000 af nye tekniske foranstaltninger vedtaget i 1998, dels som følge af udviklingen af mere selektive fangstredskaber.

⁷ Fællesskabets redere var frivilligt gået med til ikke at drive fiskeri under flydende objekter i den tremånedersperiode, hvor mængden af ungfisk er størst.

skibe fra tredjelande. Hovedopgaven i fremtiden må derfor være at få vedtaget lignende foranstaltninger inden for rammerne af Den Intertropiske Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet.

1-2. Geografisk udvidelse: fiskeri efter iberisk sardin

Der er blevet holdt et møde om sardin fiskeri i Atlanterhavet langs Den Iberiske Halvø. Dette fiskeri giver anledning til et særlig vanskeligt problem. Fiskeriet har stor betydning for de to implicerede lande (Spanien og Portugal), men især for Portugal. Det har ikke hidtil været genstand for forvaltningstiltag fra Fællesskabets side, da man har skønnet, at der ikke var behov for aktiv forvaltning. Bestanden blev anset for at være sund og de nationale foranstaltninger for at være tilstrækkelige. Siden 1996 har CIES afgivet negative udtalelser vedrørende situationen og fremtidsudsigterne for bestanden. Dens konklusioner har været genstand for drøftelser mellem Kommissionen og medlemsstaterne, og de nationale foranstaltninger er på den baggrund blevet styrket.

Spørgsmålet er stadig, om disse nationale foranstaltninger er tilstrækkelige, eller om de bør suppleres med fællesskabsforanstaltninger. Flere faktorer er med til at gøre spørgsmålet særdeles vanskeligt. Videnskabelige prognoser har vist stærke udsving fra år til år. Der er åbenlys uenighed også uden for videnskabelige kredse. Fiskeriudbyttet har udviklet sig forskelligt i forskellige geografiske områder, navnlig hvis man sammenligner Den Iberiske Halvø's nordlige kyst med den vestlige eller sydlige del af kysten. De erhvervsdrivende har ikke konstateret nogen nævneværdig nedgang i udbyttet og accepterer ikke de videnskabelige diagnoser om en samlet tilbagegang i bestanden. Dertil kommer, at der inden for dette fiskeri ikke er tradition for fællesskabsforvaltning.

Hovedresultatet af mødet i slutningen af 1998 var at danne grundlag for den videre dialog. Udvekslingen af synspunkter mellem videnskabsmænd og erhvervsdrivende var meget nyttig, idet den gjorde det muligt at komme ud over de nationale skillelinjer, og det samme gjaldt debatten om begrænsninger og fordele ved de forskellige forvaltningsredskaber. Kommissionen har iværksat en bioøkonomisk konsekvensanalyse af forskellige scenarier svarende til forskellige forvaltningsmetoder, og det blev besluttet at holde et nyt møde, når resultaterne af denne undersøgelse foreligger.

1-3. Resultater og problemer

A. Positive elementer

Fiskerierhvervet har vist stor interesse for denne type møder, der endnu engang har givet visse positive resultater.

For Kommissionen er de regionale møder en enestående lejlighed til direkte at vurdere situationen inden for forskellige fiskerier, vurdere resultaterne af de forskellige forvaltningstiltag, høre om de berørte erhvervsdrivendes forventninger og bekymringer og om de nationale myndigheders problemer i forbindelse med den daglige forvaltning og den konkrete gennemførelse af foranstaltninger, der vedtages inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik. Den således indsamlede viden er af meget stor betydning, da den giver et bedre grundlag for at forstå samtlige aspekter af de problemer, der opstår i forbindelse med iværksættelsen af denne politik.

De erhvervsdrivende bakker kraftigt op om disse møder, selv om der stadig er visse problemer. Disse vil blive analyseret nedenfor.

Det kan formodes, at bedre forståelse af forvaltningstiltag og deres gennemførelse i praksis vil føre til etablering af mere effektive forvaltningsprocedurer. Der har kunnet konstateres fremskridt i denne retning for så vidt angår ressourcer, der berøres af de regionale møder (f.eks. rødspætte og sild i Nordsøen, sild i Atlanterhavet-Skandinavien, makrel i Nordatlanten og fiskeri i Østersøen). Fremskridtene viser sig ved, at der nu er større forståelse for flerårige forvaltningsstrategier, og ved at der indføres mere forsigtige fremgangsmåder. Der er ingen tvivl om, at disse fremskridt i det mindste delvis skyldes de regionale møder.

Ud over de fordele, som de enkelte deltagere opfatter og værdsætter, har møderne vist betydningen af meningsudvekslinger mellem de forskellige grupper. Det er blevet helt klart, at samtlige involverede parter må inddrages i den fælles fiskeripolitik.

Det har vist sig at være meget vigtigt, at der deltager eksperter fra de berørte nationale myndigheder. Den fælles fiskeripolitik kan kun gennemføres, hvis beslutninger truffet på fællesskabsplan følges op af nationale foranstaltninger, og disse kan kun virke effektivt, hvis samtlige implicerede medlemsstater har tillid til dem. Især kontrolspørgsmålet gav anledning til indgående drøftelser, hvilket bl.a. skyldes, at der fra 1998 blev sat nyt skub i debatten om dette spørgsmål.

Der var sket en række praktiske ændringer i forhold til den første møderække: bl.a. var drøftelserne nu koncentreret på to halve dage, og antallet af punkter på dagsordenen var blevet begrænset. Det viste sig at være ændringer til det bedre. Især var det en god idé at begrænse behandlingen af emner, der allerede var blevet forbehandlet under et tidligere møde, idet man derved undgik at give det indtryk, at møderne blot var en gentagelse af de tidligere møder.

B. Problemer

Tidligere påviste problemer, der endnu ikke var løst fuldt ud

Møderne har et klart pædagogisk sigte, men det har, trods en mere omhyggelig forberedelse af møderne, undertiden været vanskeligt at skaffe eksperter med de nødvendige pædagogiske kvalifikationer.

Der var i forhold til 1997 en øget mangel på økonomer, selv om problemet var søgt løst på forhånd. Det hænger sammen med, at sådanne eksperter i høj grad efterspørges af organer, der er involveret i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik som f.eks. Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) og Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF).

Problemer, der skyldes gentagelse af møderækken

- Trods bestræbelser for at undgå det gav den anden række af møder om de samme fiskerier i nogle tilfælde anledning til, at debatten fik en noget repetitiv karakter, enten fordi nogle af deltagerne var ny, eller fordi der ikke var sket nogen nævneværdig udvikling i situation eller holdninger mellem de to møder.
- Indlæggene under den første møderække havde et spontant præg, der fortonede sig noget under den anden møderække, hvor der var en tendens til mere formelle holdninger.

- Debatterne under den første møderække betød en ny og integreret måde at gribe tingene an på og gav deltagerne et håb om at kunne få mere direkte indflydelse på beslutningsprocessen. Dette håb svandt ind under den anden møderække.
- Tværtimod opstod der en vis frustration, fordi deltagerne fik fornemmelsen af, at de ikke havde indflydelse på den formelle beslutningsproces. Dette problem vil måske fremover kunne løses ved, at der etableres en forbindelse mellem de her omtalte møder og det rådgivende udvalg, hvor Kommissionens høring af erhvervet sker under mere formelle former.

Risikoen for, at ovennævnte problemer opstår, varierer dog fra emne til emne. Således opstod de ikke i forbindelse med møderne om "tropisk tun", et fiskeri i hastig udvikling.

2. Anden del: den planlagte opfølgning

2.1. Behov og disponible midler

A. Behovet for bedre kommunikation

Selv om kommunikationen med de berørte kredse er blevet bedre, er der stadig et stort behov for en tilnærmelse mellem aktørerne og den fælles fiskeripolitik. En sådan tilnærmelse er mulig, men skal nødvendigvis overholde følgende principper:

- Der skal foretages en grundig undersøgelse af, hvorledes den fælles fiskeripolitiks forskellige eksisterende eller planlagte forvaltningsredskaber anvendes på de forskellige fiskerier.
- Der skal opstilles klare regler for gennemførelse af den fælles fiskeripolitik under anvendelse af *proportionalitetsprincippet*. Anvendelsen af dette princip bør forstås og bakkes op af alle.
- De erhvervsdrivende bør i højere grad se den fælles fiskeripolitik som led i en helhed, så hver gruppe, ud over at forsvare deres egne legitime interesser, anerkender de andre gruppers rettigheder og naturens grænser.
- Erhvervet bør tage behørigt hensyn til de videnskabelige udtalelser, samtidig med at videnskaben i højere grad bør tage hensyn til bidrag og kritik fra de erhvervsdrivende. Videnskabsfolk bør forsøge at forstå fiskeriproblematikken i alle dens facetter, herunder de økonomiske aspekter, ved at anvende en tværfaglig fremgangsmåde.

B. Overvejelser om ændring af rammerne for den fælles fiskeripolitik

Den fælles fiskeripolitik bygger på princippet om forvaltning inden for et ensartet rum (TAC), gennemført ved beslutninger truffet centralt og på årsbasis (TAC og prisordninger). Fremgangsmåden, der har stået sin prøve, er fortsat gyldig og har tilslutning fra et flertal, men den har sine begrænsninger og er udsat for kritik. Denne kritik skal ikke forblive ubesvaret. Det er f.eks. muligt i højere grad at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for visse fiskerier, ikke mindst fordi der siden

1983 er sket en udvidelse af det geografiske anvendelsesområde for den fælles fiskeripolitik. Som anbefalet allerede i 1991-rapporten om den fælles fiskeripolitik⁸ ville det f.eks. være ønskeligt, at visse beslutninger om ressourcebevarelse (TAC) blev gjort flerårige, således som det er tilfældet med visse strukturforanstaltninger (FUP = flerårige udviklingsprogrammer), med henblik på at opnå en harmonisering af visse forvaltningstiltag. På den anden side må der ligeledes være mulighed for at træffe hasteforanstaltninger efter en forenklet procedure, når omstændighederne gør det påkrævet (f.eks. lukning/åbning af fiskeri i krisesituationer).

C. Forbindelse med kontrolhandlingsplanen

I sin meddelelse fra 1998⁹ gjorde Kommissionen status over udviklingen i kontrollen under den fælles fiskeripolitik og understregede erhvervets insisteren på, at kontrolforanstaltningerne anvendes på en retfærdig og gennemskelig måde, og behovet for øget samarbejde mellem de involverede tjenester. Disse spørgsmål har i høj grad forbindelse med de emner, der drøftes under de regionale møder om fiskeri.

Meddelelsen blev fulgt op af en afgørelse truffet af Rådet i november 1998 indeholdende en handlingsplan¹⁰ for perioden 1998-2000. I henhold til handlingsplanen skal der afholdes koordinationsmøder mellem medlemsstaterne for at forbedre kommunikationen vedrørende visse følsomme fiskerier: fiskeri efter tun i Atlanterhavet og i Middelhavet, bundfiskeri i ICES-region VII og VIII, fiskeri efter blåhvilling. Der kan skabes en forbindelse mellem disse kontakter og de kontakter, der opstår i forbindelse med de regionale møder, selv om de har forskelligt sigte. Det har således vist sig, at de to typer af møder er nyttige og supplerer hinanden.

D. Udnyttelse af de muligheder, reformen af det rådgivende udvalg giver

Kommissionen har netop vedtaget en række foranstaltninger, der skal styrke dialogen med de kredse, der berøres af den fælles fiskeripolitik. Foranstaltningerne er beskrevet i en handlingsplan¹¹, der først og fremmest tilstræber en reform af det rådgivende udvalg for fiskeri og akvakultur. Målet er at uddybe forbindelserne med fiskerisektoren, så de også kommer til at omfatte foreninger, der berøres af den fælles fiskeripolitiks virkninger for forbrugere, miljø og udvikling.

Kommissionen vedtog den 14. juli 1999 en afgørelse¹² om fornyelse af det rådgivende udvalg efter retningslinjerne i handlingsplanen.

Udvalget får stillet flere midler til rådighed til drift og varetagelse af sekretariatsfunktioner under hensyn til den udvidelse af dets arbejdsopgaver, som reformen indebærer.

Den ny struktur og de ny regler for det rådgivende udvalgs arbejde skulle gøre det muligt at integrere de regionale møder i dets ny arbejdsgrupper, samtidig med at

---

⁸ Kommissionens rapport fra 1991 til Rådet og Europa-Parlamentet om den fælles fiskeripolitik (SEK(1991)2288 endelig udg.).

⁹ KOM(1998)92 endelig udg.

¹⁰ SEK(1988)499 endelig udg.

¹¹ Handlingsplan til styrkelse af dialogen med erhvervet og de kredse, der berøres af den fælles fiskeripolitik (XIV/859/99).

¹² Kommissionens afgørelse 1999/478/EF af 14. juli 1999 om fornyelse af det rådgivende udvalg for fiskerivarer og akvakulturprodukter (EFT L 187, s. 70).

medlemsstaternes eksperter fortsat kommer til at spille en væsentlig rolle i forbindelse med afviklingen af disse møder.

Det rådgivende udvalg og dets arbejdsgrupper skal være et af de vigtigste redskaber i bestræbelserne for på fællesskabsplan at fremme kommunikationen mellem videnskabsfolk og erhvervsdrivende. Det skal endog være med til at besvare spørgsmålet om den fælles fiskeripolitik's virkninger, som ofte stilles i andre interessegrupper som f.eks. forbruger- og miljø sammenslutninger. Den udvidede dialog skal foregå på et rationelt grundlag og dens konklusioner være baseret på videnskabelige analyser. På møder i de arbejdsgrupper, der er oprettet i henhold til reformen af det rådgivende udvalg, skal der ske en udveksling af synspunkter baseret på analyse af konkrete problemer, hvor man i hvert enkelt tilfælde sammenligner de videnskabelige udtalelser med de erhvervsdrivendes erfaringer.

Det rådgivende udvalg vil i sin ny udformning også kunne være et effektivt redskab i forsøget på at forlige divergerende synspunkter mellem erhvervsdrivende med hinanden. Det vil fremme udviklingen af fælles holdninger i de europæiske interesseorganisationer, idet det vil kunne overvinde modsætningsforholdene mellem de enkelte grupper, et problem, som det ikke lykkedes det foregående udvalg at løse. Dette vil være til gavn for beslutningsprocessen på fællesskabsplan, ikke mindst når der er tale om bevaringsforanstaltninger.

Det årlige arbejdsprogram for det rådgivende udvalg og dets arbejdsgrupper skule blive vedtaget inden udgangen af 1999. Programmet vil tage hensyn til de allerede planlagte fremtidige regionale møder.

2.2. Opfølgning i perioden 2000-2001

Der er stadig behov for regionale møder med deltagelse af nationale eksperter, hvor man kan drøfte situationen og udsigterne på mellemlang sigt for bestemte fiskerier. På møderne skal man udarbejde eller ajourføre fuldstændige oversigter (fra en biologisk eller socio-økonomisk synsvinkel) over udviklingen på mellemlang eller lang sigt (idet der abstraheres fra de årlige beslutninger) under hensyntagen både til den positive indflydelse, som den fælles fiskeripolitik har haft på fiskeriet, og til de problemer, man er stødt på. Møderne skal fortsat bidrage til overvejelserne om, hvad der kunne opnås ved at indføre nye fremgangsmåder som f.eks. flerårige strategier, strategier baseret på forsigtighedsprincippet eller større hensyntagen til fiskeri efter flere arter.

A. Planlagte møder i 2000

Antallet af møder, der kan afholdes i 2000, er begrænset af logistiske grunde, og det er derfor nødvendigt at være selektiv. Det vil således ikke være hensigtsmæssigt, at vi igen i 2000 systematisk dækker de samme fiskerier som de foregående år, og hvor interessen har vist sig at være dalende. Derimod skal der tages fat på nye fiskerier, hvor der er anmodet om møder. Endelig er der mulighed for at udvide visse møder til at omfatte geografiske områder, der ikke hidtil har været omfattet, enten for at dække det samlede fangstområde for en fiskebestand eller bestemte fiskeflåders samlede fangstområde. For år 2000 foreslås der følgende regionale møder:

1. Videreførelse af arbejde påbegyndt på tidligere møder

- Sardin i den iberiske del af Atlanterhavet (andet møde/ første kvartal): En ny ACFM-evaluering viser, at bestanden nu har det bedre. Desuden foreligger nu resultaterne af en undersøgelse af, hvilken bioøkonomisk virkning forvaltningsplanen for dette fiskeri har haft (jf. punkt 2 ovenfor). Et nyt møde vil på den baggrund gøre det lettere at bestemme, hvilke foranstaltninger der skal træffes.
- Tropisk tunfisk (tredje møde/andet kvartal): På dette møde skal man behandle følgende to vigtige spørgsmål: (a) mulighederne for at om dirigere flåderne til Stillehavet, især den centrale og vestlige del af Stillehavet, hvilket vil kræve omfattende drøftelser på bilateralt og multilateralt plan og (b) fremtiden for anordninger til fiskekoncentration, hvis anvendelse er mere og mere omstridt, fordi ungfisk er så følsomme over for sådanne anordninger.
- Østersøen (tredje møde/tredje kvartal, "eventuelt").

Østersøens regionale dimension er åbenlys, hvilket har givet mulighed for frugtbare drøftelser på de tidligere møder. På et eventuelt nyt møde skal man koncentrere sig om at fastlægge en strategi på mellemlang og lang sigt for torskefiskeriet under hensyntagen til forsigtighedsprincippet og formuleringen i "Agenda 21 for Østersøen". Dette kunne udmunde i, at Den Internationale Østersø-Fiskerikommission træffer en beslutning vedrørende følgende punkter:

- indførelse af mere selektive fiskeredskaber, så ungfisk beskyttes bedre; dette er et punkt, der stadig diskuteres
- forvaltning af sild og brisling på mellemlang og lang sigt
- harmonisering af de tekniske foranstaltninger i Østersøen med de foranstaltninger, der fra 2000 gælder for Nordsøen, og med de planlagte foranstaltninger for Skagerak-Kattegat-området.

2. Videreførelse og tilpasning af tidligere møder

- Kulmule i de nordlige farvande (andet kvartal)

Mødet skal ses i forlængelse af de to tidligere møder om "demersalt fiskeri i Det Keltiske Hav". På mødet fik man et klart indtryk af kulmulens centrale betydning for dette fiskeri og af den generelle bekymring over udviklingen i fiskebestanden. Denne findes i et område, der rækker langt ud over Det Keltiske Hav (fra Biscayabugten til det vestlige Skotland). Fiskeri efter ungfisk i Biscayabugten spiller en afgørende rolle for bestandens udvikling. Derfor har vi fundet det bedst at holde et møde dækkende et større geografisk område, så alle relevante fiskerier kommer med, men som til gengæld kun vedrører kulmule, fremfor at afholde et tredje møde om demersalt fiskeri i Det Keltiske Hav.

- Fladfisk (tredje kvartal; september; eventuelt)

Målet skulle denne gang være, på grundlag af de to foregående møder om "fladfisk i Nordsøen", at udvide det dækkede område, så der tages hensyn til alle fiskerier efter fladfisk i Nordsøen af væsentlig betydning for de specialiserede flåder i Nordsøen, og som en del af året fisker efter andre bestande (Kanalen, Det Keltiske Hav, Det Irske Hav, Biscayabugten).

3. Nye møder om visse fiskerier:

- Bundfiskeri i Nordsøen og vest for Skotland (oktober 2000)
- Pelagisk fiskeri i Middelhavet (om en art eller en gruppe af arter, der endnu ikke er fastlagt).

B. Vejledende program for 2001

Videreførelse af tidligere møder

Genoptagelse af møder, der ikke blev afholdt i 2000

- Små pelagiske arter i det nordøstlige Atlanterhav
- Østersøen, hvis der ikke afholdes noget møde i løbet af 2000

Videreførelse af møder afholdt i 2000

- Tropisk tun
- Små pelagiske arter i region III (udvidelse af møderne om "sardiner i den iberiske del af Atlanterhavet", så de også dækker andre arter og evt. Biscayabugten)

Nye møder

- Fiskeri i Den Engelske Kanal
- Bundfiskeri i Middelhavet (om bestemte arter, der endnu ikke er fastlagt).

C. Udviklingen i den måde, møderne tilrettelægges og afholdes på

1. Emnerne

Dokumenterne vedrørende de behandlede emner vil blive opbevaret til senere brug. Der vil især blive lagt vægt på:

- kontrol, for at få det størst mulige udbytte af, at der er erhvervsdrivende og eksperter fra de nationale myndigheder til stede, og for at udnytte mulighederne i forbindelse med kontrolhandlingsplanen
- "realistiske og kontrollerbare" foranstaltninger vedrørende forvaltning af fiskeri efter flere arter og begrænsning af mængden af fisk, der genudsættes
- "forsigtige" fremgangsmåder og flerårige forvaltningsplaner
- samspillet mellem ressource- og markedsforvaltning.

2. Organisation

Den tidligere fremgangsmåde har stået sin prøve og vil derfor blive opretholdt. Der vil inden udgangen af 1999 blive udarbejdet en nøjagtig tidsplan over møderne i tilknytning til arbejdsprogrammet for det rådgivende udvalg. De enkelte møder strækker sig over to dage: de begynder om eftermiddagen den første dag og slutter ved middagstid på andendagen. I nogle tilfælde vil det måske være tilstrækkeligt med kortere møder (det gælder f.eks. tropisk tun). Kommissionen vil forsøge at få udarbejdet sammenfattende, let forståelige dokumenter, der vil blive distribueret til mødedeltagerne, om muligt inden møderne.

Kommissionen håber, at medlemsstaterne vil indsende forslag vedrørende de planlagte møder. Den håber også, at de vil hjælpe med at finde ud af, hvem der med fordel vil kunne deltage i møderne, og endelig sikre, at de pågældende rent faktisk vil kunne deltage. Det må i højere grad garanteres, at eksperter, navnlig inden for fiskerøkonomi, er til stede. Selv om drøftelserne er uformelle, bør de efterfølges af en meddelelse fra Kommissionen om eventuel opfølgning af drøftelserne under de tidligere møder.

3. Tredje del: konklusion. De regionale fiskerimøder set i sammenhæng med den samlede dialog

Der findes mange former for dialog mellem myndighederne og fiskerisektoren med det formål at forbedre forvaltningen af fiskeriaktiviteterne og markedet. Blandt Kommissionens initiativer er det vigtigste permanente debatforum naturligvis Det Rådgivende Udvalg for Fiskerivarer og Akvakulturprodukter. Men der findes andre, der træder i funktion, når omstændighederne eller specifikke behov gør det nødvendigt. Det sker på ad hoc-basis i form af f.eks. (a) regionale møder om den fælles fiskeripolitik efter 2002 eller (b) specifikke foranstaltninger som f.eks. kontrolhandlingsplanen eller (c) tiltag på basis af lovforskrifter, der tager sigte på udveksling af erfaringer mellem erhvervsdrivende som f.eks. tværregionale eller tematiske møder som led i PESCA-initiativet. Disse fora, hvori de regionale fiskerimøder indgår, er etableret på initiativ af Kommissionen og er med til at forbedre dialogen med de kredse, der berøres af den fælles fiskeripolitik.

Foruden disse fællesskabsinitiativer har organisationer uden for EU-regi oprettet en række andre fora¹³. Der er tale om initiativer truffet af faglige eller regionale organisationer, der føler et særligt behov for at drøfte spørgsmål af mere lokal interesse, og som derfor afholder rundbordskonferencer om de mest følsomme spørgsmål i forbindelse med den fælles fiskeripolitik, især spørgsmålet om ressource- og markedsadgang.

Det er udmærkede initiativer, idet de er med til at fremme borgernes forståelse for den fælles fiskeripolitik og en tilnærmelse mellem på den ene side de erhvervsdrivende og forskellige foreninger og på den anden side videnskabsmænd og forskere. De bør fremmes, hvis der er tale om initiativer, der giver mulighed for at løse problemer, der er vigtige på lokalt plan, forudsat at de overholder den etablerede beslutningsproces. Repræsentanter for Generaldirektoratet for Fiskeri har i øvrigt deltaget i nogle af disse møder. Afholdes der for mange møder om de samme emner, er der dog en risiko for, at deltagerne, der ofte er de samme, kører træt i det og bliver demotiverede.

---

¹³ Som eksempler kan nævnes The North Sea Conference, de geografiske kommissioner under konferencen for EF's maritime randområder (CPMR), Greenwich Forum og sammenslutningen af Østersø-fiskere.

Kommissionen vil gerne holdes underrettet om initiativerne og ønsker at fremme dem, men den er nødt til at være meget selektiv, når det drejer sig om at lade tjenestemænd deltage som observatører eller aktive deltagere og om eventuelt at yde økonomisk støtte, idet både de gældende regler, de begrænsede personaleressourcer og de disponible budgetmidler begrænser mulighederne stærkt. Desuden må det i hvert enkelt tilfælde, hvor Fællesskabet deltager i debatten eller yder økonomisk støtte til et sådant initiativ, sikres, at det virkelig henvender sig til alle implicerede parter.

Det vil således i dag være nyttigt at overveje, hvilke initiativer der vil kunne fremme dialogen med de kredse, der berøres af den fælles fiskeripolitik. Kommissionen ønsker at bidrage hertil inden for rammerne af sine mere generelle overvejelser om den fælles fiskeripolitik efter 2002.

Under disse overvejelser skal man se på følgende områder og uddrage de foreløbige konklusioner heraf: gennemførelsen af reformen af det rådgivende udvalg efter et eller to års forløb, gennemførelsen af de regionale fiskerimøder, der er planlagt for perioden 2000-2001, de første resultater af koordinationen mellem de nationale myndigheder og Kommissionen af kontrolhandlingsplanen, analyserne af mulighederne for, i nært samarbejde med medlemsstaterne, at lukke/åbne følsomme fiskeriområder og endelig de fremskridt, som de erhvervsdrivende har kunnet notere sig for så vidt angår definitionen af spilleregler, der gør det lettere at arbejde side om side på fangstpladserne.